

Άγιος Ιωάννης: Για τη θεία οικονομία και για την κηδεμονία του Θεού και τη σωτηρία μας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός.

Αφού λοιπόν ο άνθρωπος δελεάστηκε με αυτή την επίθεση του αρχέκακου δαίμονα και δεν φύλαξε την εντολή του δημιουργού και γυμνώθηκε από τη χάρη και απέβαλε την παρρησία προς τον Θεό και σκεπάστηκε με την τραχύτητα της επίπονης ζωής (αυτό σημαίνουν τα φύλλα της συκιάς) και ντύθηκε τη νέκρωση, δηλαδή τη θνητότητα και την παχύτητα της σάρκας (αυτό σημαίνει το ντύσιμο με τα νεκρά δέρματα) και εξορίστηκε από τον παράδεισο κατά τη δικαιοκρισία του Θεού και έγινε κατάδικος θανάτου και υποχείριος της φθοράς, δεν τον παραμέλησε αυτός που συμπάσχει και έδωσε το είναι και χάρισε και το ευ είναι, αφού όμως προηγουμένως τον διαπαιδαγόησε με πολλούς τρόπους και τον κάλεσε με στεναγμό και τρόπο να επιστρέψει, με κατακλυσμό νερού και ακόμη λίγο με πανωλεθρία ολόκληρου του γένους, με σύγχυση και διαίρεση γλωσσών, με επιστασία αγγέλων, με εμπρησμούς πόλεων, με τυπικές θεοφάνειες, με πολέμους, με νίκες, με ήττες, με σημεία και τέρατα και ποικίλες δυνάμεις, με νόμο, με προφήτες, αποβλέποντα με όλα αυτά στην αναίρεση της αμαρτίας, που απλώθηκε πολύμορφα και σκλάβωσε τον άνθρωπο και γέμισε τη ζωή με κάθε είδος κακίας, και στην επάνοδο του ανθρώπου προς το ευ είναι.

Επειδή διά μέσου της αμαρτίας εισήλθε στον κόσμο ο θάνατος, ερημώνοντας τη ζωή σαν κάποιο άγριο και ανήμερο θηρίο, έπρεπε αυτός που θα λύτρωνε τον άνθρωπο να είναι αναμάρτητος και όχι υπεύθυνος για τον θάνατο, που προήλθε από την αμαρτία, επιπλέον έπρεπε η ανθρώπινη φύση να νευρωθεί και να ανακαινιστεί και να διαπαιδαγωγηθεί με έργο και να διδαχτεί οδό αρετής, που απομακρύνει από τη φθορά και οδηγεί τα βήματα προς την αιώνια ζωή.

Τέλος αποδεικνύεται το μεγάλο πέλαγος της θείας φιλανθρωπίας γιατί ο ίδιος ο δημιουργός και Κύριος δέχεται να παλέψει για χάρη του πλάσματός του και με έργο γίνεται διδάσκαλος· και επειδή ο εχθρός δελεάζει τον άνθρωπο με την ελπίδα θεοποιήσεως, αυτός δελεάζεται με το πρόβλημα της σάρκας και συνάμα αποδεικνύεται η αγαθότητα και η σοφία, η δικαιοσύνη και η δύναμη του Θεού· η αγαθότητα, γιατί δεν παρέβλεψε την ασθένεια του πλάσματός του, αλλά, σαν έπεσε, το σπλαχνίστηκε και του πρόσφερε τα χέρια· η δικαιοσύνη, γιατί αφού ηττήθηκε ο άνθρωπος, δεν δημιουργεί άλλον για να νικήσει τον τύραννο ούτε με τη βία αποσπά τον άνθρωπο από τον θάνατο, αλλά αυτόν που κάποτε σκλάβωσε ο θάνατος με την αμαρτία, ο αγαθός και δίκαιος τον κατέστησε ξανά νικητή και έσωσε με τον όμοιο τον όμοιο, πράγμα που για τον άνθρωπο ήταν αδύνατο· η σοφία, γιατί βρήκε για το αδύνατο λύση πολύ ταιριαστή· έτσι με την ευδοκία του Θεού και Πατέρα ο μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, που είναι στον κόλπο του Πατέρα, ο ομοούσιος με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, ο προαιώνιος, ο άναρχος, που ήταν στην αρχή και προς τον Θεό και Πατέρα και ήταν και Θεός, αυτός που

υπάρχει σε μορφή Θεού αφού έκλινε τους ουρανούς κατέρχεται, με άλλα λόγια αφού ταπείνωσε αταπείνωτα το αταπείνωτο ύψος του με άφραστη και ακατάληπτη συγκατάβαση (γιατί αυτό σημαίνει η κάθοδος) πηγαίνει μαζί με τους δούλους του και ενώ είναι τέλειος Θεός γίνεται τέλειος άνθρωπος και πραγματώνει το πιο καινούργιο από όλα τα καινούργια, το μόνο καινούργιο υπό τον ήλιο, με το οποίο εμφανίζεται η άπειρη δύναμη του Θεού.

Τι άλλο ποιο μεγάλο υπάρχει από το να γίνει ο Θεός άνθρωπος; Και ο Λόγος έγινε σάρκα άτρεπτα από το Άγιο Πνεύμα και την αγία Μαρία, την Αειπάρθενο και Θεοτόκο, και αναδεικνύεται μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων ο μόνος φιλόανθρωπος, αφού έγινε η σύλληψή του στην άχραντη μήτρα της Παρθένου όχι από θέλημα ή από επιθυμία ή από συνάφεια με άνδρα ή από γέννηση ηδονική, αλλά από το Άγιο Πνεύμα και την πρώτη γένεση του Αδάμ· και γίνεται υπήκοος στον Πατέρα και, στη δική μας ανθρώπινη φύση που πήρε από μας, για να θεραπεύσει την παρακοή μας και να γίνει για μας υπόδειγμα υπακοής, έξω από την οποία δεν μπορούμε να πετύχουμε τη σωτηρία.

Από το βιβλίο του αγίου Ιωάννη Δαμασκηνού, "Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως", των εκδόσεων Πουρναράς. Κείμενο, μετάφραση, εισαγωγή, σχόλια Νίκος Ματσούκας.